

P7_TA(2011)0006

Maatalouden tunnustaminen strategiseksi alaksi elintarviketurvan yhteydessä

Euroopan parlamentin päätöslauselma 18. tammikuuta 2011 maatalouden tunnustamisesta strategiseksi alaksi elintarviketurvan yhteydessä (2010/2112(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 8. heinäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman yhteisen maatalouspolitiikan tulevaisuudesta vuoden 2013 jälkeen¹,
  - ottaa huomioon 13. tammikuuta 2009 antamansa päätöslauselman yhteisestä maatalouspolitiikasta ja maailman elintarviketurvasta²,
  - ottaa huomioon 5. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman EU:n maataloudesta ja ilmastonmuutoksesta³,
  - ottaa huomioon 7. syyskuuta 2010 antamansa päätöslauselman "Oikeudenmukaiset tulot maanviljelijöille: Toimivampi elintarvikeketju Eurooppaan"⁴,
  - ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä SEC(2010)1058,
  - ottaa huomioon 22. toukokuuta 2008 antamansa päätöslauselman elintarvikkeiden hintojen noususta Euroopan unionissa ja kehitysmaissa⁵,
  - ottaa huomioon komission tiedonannon "EU:n poliittinen toimintakehys kehitysmaiden auttamiseksi selviämään elintarviketurvaan liittyvistä haasteista",
  - ottaa huomioon YK:n vuosituhatosen kehitystavoitteet, joihin sisältyy nälästä kärsivien lukumäärän puolittaminen maailmassa vuoteen 2015 mennessä verrattuna vuoteen 1990,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
  - ottaa huomioon maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan mietinnön sekä ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan lausunnon (A7-0376/2010),
- A. ottaa huomioon, että elintarviketurvan varmistaminen Euroopan kansalaisille, terveellisten ja laadukkaiden elintarvikkeiden tarjoaminen kuluttajille kohtuullisin

---

¹ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0286.

² EUVL C 46 E, 24.2.2010, s. 10.

³ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0131.

⁴ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0302.

⁵ EUVL C 279 E, 19.11.2009, s. 71.

hinnoin ja maataloustuottajien toimeentulon turvaaminen ovat olleet yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) keskeisiä tavoitteita sen alusta lähtien ja että ne ovat edelleen Euroopan unionin tärkeimpiä tavoitteita,

- B. ottaa huomioon, että ruoan ja raaka-aineiden hintavaihtelut ovat aiheuttaneet vakavaa huolta Euroopan ja maailman elintarvikeketjujen toiminnasta ja että elintarvikkeiden hintojen nousu on vaikuttanut eniten heikoimmassa asemaassa oleviin väestönsiin,
- C. ottaa huomioon, että maatalouden hintavaihtelu on luonteeltaan pysyvää, sillä hinnat reagoivat kohtuuttoman voimakkaasti tuotantomäärien pieniin muutoksiin, mikä on usein seurausta keinottelusta,
- D. ottaa huomioon, että EU korosti äskettäisessä FAO:n maailman elintarviketurvakomitean kokouksessa äärimmäisten hintavaihtelujen ongelmaa ja että uudelta korkean tason asiantuntijaryhmältä on pyydetty lausunto hintavaihtelujen syistä ja tarvittavista toimista,
- E. ottaa huomioon, että muun muassa ilmastoon liittyvät tapahtumat saattavat johtaa siihen, että valtiot turvautuvat protektionismiin, mikä näkyy Venäjän ja Ukrainan – joiden yhteenlaskettu osuus maailman vehnänviennistä on noin 30 prosenttia – asettamissa vehnän vientikielloissa,
- F. ottaa huomioon, että monet tekijät, kuten tuholaisien ja tautien vaikutukset, luonnonvarojen saatavuus ja luonnonkatastrofit, voivat vakavasti haitata maailman elintarviketuotantoa, mistä osoituksena ovat vuonna 2010 Venäjällä pitkään kestänyt kuivuus ja tulipalot sekä Pakistanin laajamittaiset tulvat,
- G. ottaa huomioon, että ilmastonmuutos kasvattaa luonnonkatastrofien esiintymistiheyttä ja heikentää siten elintarviketurvaa,
- H. katsoo, että haasteena on tuottaa "enemmän vähemmästä" siten, että luonnonvaroihin kohdistuvan paineen vuoksi painopiste on kestävässä tuotannossa,
- I. ottaa huomioon, että EU on maataloustuotteiden suurin nettotuojaja ja liian pitkälti riippuvainen proteiinin, kasviöljytuotteiden ja maissin tuonnista karjanhoitoalansa tarpeisiin, sekä suurin hedelmien ja vihannesten tuojaja, mihin vaikuttaa se, että EU:n tuottajat eivät saa käyttää samoja tuotantomenetelmiä kuin muualla näitä tuotteita tuotettaessa,
- J. ottaa huomioon, että FAO:n mukaan maailman väestön arvioitu kasvu 7 miljardista 9,1 miljardiin edellyttää 70 prosentin lisäystä elintarviketarjonnassa vuoteen 2050 mennessä,
- K. ottaa huomioon, että köyhyyttä ja nälkää esiintyy yhä Euroopan unionissa ja että 79 miljoonaa ihmistä Euroopan unionissa elää köyhyysrajan (60 prosenttia asuinmaansa keskitulosta) alapuolella; ottaa huomioon, että 16 miljoonaa EU-kansalaista sai viime talvena ruoka-apua hyväntekeväisyysjärjestöiltä,
- L. toteaa, että elintarviketurva ei merkitse pelkästään elintarvikkeiden saantia, vaan FAO:n mukaan siihen kuuluu myös oikeus elintarvikkeisiin ja terveellisen ravinnon saatavuus

kaikille; toteaa, että kilpailukykyään lisäämällä Eurooppa voi edistää globaalia elintarviketurvaa,

- M. ottaa huomioon, että yhteiskunnan köyhimpien jäsenten elintarviketurva on heikentynyt entisestään maailmanlaajuisen talous- ja rahoituskriisin takia,
- N. ottaa huomioon, että maanviljelijöiden tulot laskivat dramaattisesti vuonna 2009 vuosikymmenen ajan kestäneen tulojen nollakasvun jälkeen, mikä johtui pääasiassa vaikeista markkinaolosuhteista ja tuotantokustannusten noususta; ottaa huomioon, että maatalouden tulotaso on huomattavasti (arviolta 40 prosenttia työyksikköä kohti) alempi kuin muun talouden tulotaso ja että maaseutualueilla tulotaso on huomattavasti (noin 50 prosenttia) alempi kuin kaupunkialueilla,
- O. ottaa huomioon, että maanviljelijöiden osuus elintarvikkeiden tuotantoketjun tuottamasta lisäarvosta on jatkuvasti alenemassa ja että samaan aikaan elintarviketeollisuuden osuus on jatkuvassa kasvussa; katsoo, että sen varmistaminen, että maanviljelijät saavat oikeudenmukaisen hinnan tuotteistaan, edellyttää elintarvikkeiden tuotantoketjun asianmukaista toimintaa,
- P. ottaa huomioon, että jopa 50 prosenttia EU:ssa tuotetuista elintarvikkeista haaskantuu niiden tuotannon, kuljetuksen ja kulutuksen yhteydessä,
- Q. ottaa huomioon, että vain 7 prosenttia EU:n maanviljelijöistä on alle 35-vuotiaita,
- R. ottaa huomioon, että elintarviketurva on keskeinen tekijä Euroopassa ja että se edellyttää seuraavien eri politiikanalojen toimien yhteensovittamista EU:n tasolla: YMP, energiapolitiikka, tutkimusohjelmat, kehitysyhteistyö- ja kauppapolitiikka sekä varainhoitoasetus,
- 1. korostaa, että voimakkaalla YMP:llä varmistettu vahva ja kestävä maatalousala Euroopan unionissa ja kestävä ja kukoistava maaseutu ympäristö ovat ratkaisevia tekijöitä vastattaessa elintarviketurvaa koskeviin haasteisiin;
- 2. vahvistaa, että EU soveltaa maailman korkeimpia maatalous- ja elintarviketuotannon vaatimuksia siten, että se korostaa vahvasti elintarvikkeiden turvallisuutta ja laatua sekä maatalouden ekologista kestävyttä;
- 3. katsoo, että on hyödynnettävä kaikkia tuotantotapoja, jotta voidaan ruokkia Eurooppa ja kolmannet maat;

Elintarviketurva Euroopassa ja maailmassa

- 4. katsoo, että oikeus elintarviketurvaan on ihmisen perusoikeus ja toteutuu silloin, kun kaikilla ihmisillä on jatkuvasti fyysinen ja taloudellinen mahdollisuus saada soveltuvaa, terveydelle vaaratonta ja ravintoainepitoista ravintoa, jotta he voivat tyydyttää ravinnontarpeensa ja toteuttaa elintarvikemieltymyksiään aktiivisen ja terveen elämän hyväksi;
- 5. toistaa, että EU:lla on velvollisuus ruokkia kansalaisensa ja että EU:n maataloustuotannon jatkuminen on tässä avainasemassa; muistuttaa, että maatalojen

- tulot ovat vähentyneet EU:ssa tuotantokustannusten nousun ja hintojen vaihtelun myötä, mikä hankaloittaa mahdollisuuksia jatkaa tuotantoa; painottaa kustannuksia, joita Euroopan maataloustuottajille aiheutuu elintarvikkeiden turvallisuutta, ympäristöä, eläinten hyvinvointia ja työvoimaa koskevien maailman tiukimpien vaatimusten noudattamisesta; tähdentää, että maataloustuottajien on saatava korvauksia näistä lisäkustannuksista ja julkisten hyödykkeiden järjestämisestä yhteiskunnalle; painottaa, että EU:hun kolmansista maista tuotavien elintarvikkeiden on täytettävä samat tiukat vaatimukset, jotta Euroopan maataloustuottajien kilpailukyky ei heikentyisi;
6. tunnustaa, että elintarvikkeiden riittävän tarjonnan takaaminen on elintarviketurvan olennainen osatekijä, mutta myöntää toisaalta, että elintarvikkeiden saanti ja edullisten elintarvikkeiden tarjonta vaativat myös huomion kiinnittämistä riittävän elintason takaamiseen kaikille ihmisille ja erityisesti niille, joiden taloudelliset resurssit ovat puutteelliset ja jotka usein ovat lapsia, ikääntyneitä henkilöitä, siirtolaisia, pakolaisia tai työttömiä;
  7. kannattaa kaavaa "elintarviketurva – ravitsemus – laatu – läheisyys – innovointi – tuottavuus"; uskoo, että tulevassa YMP:ssä on otettava huomioon yleisön odotukset siitä, että YMP:n olisi oltava paitsi maatalouspolitiikkaa myös elintarvikopolitiikkaa, jolla valistetaan terveellisestä ravinnosta;
  8. katsoo, että EU:n olisi luotava paremmat edellytykset ravintoa koskevien ohjelmien (kuten kouluhedelmä- ja koulumaito-ohjelmien) toteuttamiselle jäsenvaltioissa ja tuettava enemmän tuotteiden alkuperää ja ravintoa koskevia koulutus- ja valistusohjelmia, koska tietoon perustuvat ruokavaliovalinnat voivat estää sairauksia ja vähentää sosiaalimenojen kasvupaineita Euroopassa; kehottaa luomaan lisää ruokavaliota tukevia ohjelmia, joiden hallinnollista räsitusta olisi vähennettävä, ja kehottaa lisäämään näiden ohjelmien määrärahoja; pyytää komissiota arvioimaan näiden ohjelmien käytännön järjestelyjä;
  9. vahvistaa tukensa EU:n heikoimmassa asemassa olevia henkilöitä koskevalle ohjelmalle; muistuttaa, että Yhdysvaltojen maatalouslain kautta annetaan huomattavaa tukea Yhdysvaltojen ruoka-apuohjelmalle (Supplemental Nutrition Assistance Programme), joka luo huomattavia tuloja alalle ja taloudelle yleensä sen lisäksi, että se auttaa osittain tyydyttämään Yhdysvaltojen köyhimpien ihmisten elintarviketarpeita;
  10. on tietoinen suuresta haasteesta, jonka ilmastonmuutos asettaa elintarviketurvan saavuttamiselle erityisesti poikkeuksellisten ilmastoilmiöiden kuten kuivuuden, tulvien, tulipalojen ja myrskyjen esiintymistiheyden lisääntymisenä ja vaikutusalan kasvuna; korostaa vesivarojen niukkuuden pahenevaa haastetta ja sen vaikutusta elintarviketuotantoon; korostaa vesivarojen hallinnan ongelman ja ilmastonmuutoksen ratkaisemisen kiireellisyyttä;
  11. muistuttaa, että energiaturva liittyy hyvin tiiviisti elintarviketurvaan; tunnustaa, että energiakustannukset ovat oleellisen tärkeä tekijä öljystä pitkälti riippuvaisen maatalouden kannattavuuden määrittämisessä; kannustaa toteuttamaan toimenpiteitä, joilla maanviljelijöitä rohkaistaan parantamaan energiatehokkuuttaan ja kehittämään vaihtoehtoisia energialähteitä; muistuttaa, että tutkimuksen kehittämistä ja neuvontapalveluja on tuettava johdonmukaisemmin;

12. katsoo kuitenkin, että huolimatta lisääntyneestä innosta uusiutuvien energialähteiden kehittämiseksi ja vuoden 2020 tavoitteiden saavuttamiseksi on otettava huomioon vaikutus elintarvikkeiden tuotantoon ja tarjontaan; korostaa elintarvike- ja polttoainetarpeiden täyttämisen herkkää tasapainoa;
13. toteaa, että EU on riippuvainen proteiini- ja kasviöljytuotteiden tuonnista kolmansista maista, mikä vaikuttaa kielteisesti elintarvike- ja maatalousalaan ja erityisesti karjankasvatusalaan hintapiikkien esiintyessä;
14. kehottaa komissiota ehdottamaan teknistä ratkaisua siihen, että tuontituotteet, jotka eivät ole muuntogeenisiä, sisältävät vähäisiä määriä muuntogeenistä materiaalia, ja ehdottamaan uuden muuntogeenisen rehulajikkeen nopeutettua hyväksymisprosessia EU:ssa, kun se on todettu turvalliseksi;
15. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että yleisöllä on käytettävissään tiedot elintarviketurvaa koskevien tarkastusten tuloksista, ja näin lisäämään avoimuutta Euroopan unionin tasolla;
16. on huolissaan uudesta ilmiöstä eli maananastuksesta ja sen vaikutuksista kehitysmaiden elintarviketurvaan sekä maatalouden ja maataloustuottajien tulevaisuuteen; kehottaa komissiota tarkastelemaan tätä tilannetta suhteessa maan hallintaoikeuteen ja luonnonvaroihin;
17. toteaa, että EU:n karjatilojen tilanne on huonontunut suurten rehukustannusten vuoksi; kehottaa siksi hyödyntämään kohdennetusti yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevan asetuksen (EY) N:o 1234/2007 yhteydessä käytettävissä olevia välineitä markkinoiden vakauttamiseksi ja kriisin torjumiseksi;
18. uskoo, että jatkossa tuottavuuden kasvu uusissa jäsenvaltioissa tulee lisäämään käytettävissä olevaa viljelyalaa ja tarjoaa mahdollisuuden lisätä proteiini- ja kasviöljytuotteiden tuotantoa EU:ssa;
19. toteaa, että elintarviketurvaa ei voida taata, jos ei varmisteta geenivarojen vapaata saatavuutta ravinnon ja maatalouden kannalta; tunnustaa kasvigeenivaroja koskevan FAO:n kansainvälisen sopimuksen merkityksen välineenä, jolla säilytetään maaseudun luonnon monimuotoisuus ja hillitään siten ilmastonmuutoksen seurauksia;
20. korostaa, että suunnitteilla olevat kestäväää energiakasviviljelyä koskevat kannustimet eivät saisi mitenkään vaarantaa kansalaisten elintarviketurvaa;
21. pyytää jäsenvaltioita kehittämään ja toteuttamaan konkreettisia maataloustoimenpiteitä sisältäviä ohjelmia, joiden tarkoituksena on hillitä ilmastonmuutoksen vaikutuksia ja helpottaa niihin sopeutumista;
22. korostaa, että olisi aiheellista tukea sellaisen kuluttajille suunnatun tiedotuskampanjan käynnistämistä, jolla tiedotetaan maanviljelijöiden ja maatalousalan toimista ympäristön suojelemiseksi ja elintarviketurvan takaamiseksi;

Maatalous, rahoitusmarkkinat ja hintavaihtelut

23. uskoo, että rahoitus- ja maatalousmarkkinat ovat nykyisin sidoksissa toisiinsa enemmän kuin koskaan; katsoo, että eurooppalaiset toimet eivät yksinään enää riitä ja että olisi toimittava yhdessä kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa hintavaihteluja ja elintarviketurvaa koskevissa kysymyksissä; tukee G20-maiden puheenjohtajavaltion tässä tarkoituksessa tekemiä aloitteita;
24. korostaa niitä maataloustuottajien ongelmia, jotka johtuvat markkinoiden ja hintojen äärimmäisestä epävakaudesta; kiinnittää huomiota maataloustuottajien hankalaan tilanteeseen, kun he pyrkivät suunnittelemaan tulevaisuuttaan äärimmäisen epävakaissa oloissa; kehottaa komissiota ottamaan käyttöön pysyvät ja tehokkaat toimet, joilla nopeasti puututaan maatalousmarkkinoiden epävakauteen; katsoo, että edellä mainittu vaikuttaa ratkaisevasti tuotannon ylläpitämiseen Euroopan unionissa;
25. panee merkille, että maataloustuotteiden hintaindeksi rahoitusmarkkinoilla ei ole koskaan ollut niin epävakaata kuin nykyisin; mainitsee esimerkkinä äskettäisen vehnäsopimusten hinnannousun, joka oli 70 prosenttia kahden kuukauden aikana, samalla kun kyseisten sopimusten kauppa kaksinkertaistui Pariisin raaka-ainemarkkinoilla;
26. korostaa, että nämä tapahtumat johtuvat vain osittain markkinoiden perustekijöistä kuten kysynnästä ja tarjonnasta ja ovat suurelta osin seurausta keinottelusta; panee merkille, että keinottelun osuus äskettäisestä hintojen noususta on jopa 50 prosenttia; korostaa oikeutta riittävään ravintoon käsittelevän Yhdistyneiden kansakuntien erityisedustajan päätelmiä, joiden mukaan suurten yhteisösjoihtajien kuten hedgerahastojen, eläkerahastojen ja investointipankkien – jotka yleensä eivät ole kiinnostuneita maatalousmarkkinoista – toimilla johdannaismarkkinoilla on vaikutusta raaka-aineindekseihin;
27. tukee tässä yhteydessä voimassa olevan rahoitusvälinelainsäädännön uudistusta, jossa pitäisi säätää avoimemmasta kaupankäynnistä; muistuttaa, että rahoitusvälineiden pitäisi palvella taloutta ja auttaa maataloustuotantoa voittamaan kriisit ja ilmastoilmiöt; katsoo myös, että keinottelun ei saa antaa uhata muuten tehokkaita maatiloja;
28. pitää ilahduttavana komission ehdotusta asetukseksi OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä; toivoo, että turvaverkoilla torjutaan äärimmäistä hintavaihtelua ja että turvaverkkoja käytetään nopean toiminnan kriisinhallintavälineenä; toivoo, että lainsäädäntöä koordinoidaan EU:n ja kolmansien maiden kuten Yhdysvaltojen välillä niin, että voidaan vähentää keinottelijoiden mahdollisuuksia käyttää epäoikeutetusti hyväkseen eri sääntelyjärjestelmien välisiä eroja;
29. kannattaa voimakkaampia eurooppalaisia toimia keinottelun torjumiseksi, mukaan luettuna se, että keinottelun vähentäminen annetaan sääntelijöiden ja valvontaelimien tehtäväksi; katsoo, että raaka-ainejohdannaiset eivät ole samanlaisia kuin muut rahoitusjohdannaiset ja että niiden käsittelyn pitäisi kuulua vain sellaisille meklareille, joilla on oikeutettua etua maataloushyödykkeiden suojelusta riskiltä, ja muille henkilöille, jotka ovat suoraan yhteydessä maataloustuotantoon; kehottaa komissiota huolehtimaan siitä, että kaupankäynti elintarvikeraaka-ainejohdannaisilla rajoitetaan mahdollisuuksien mukaan sijoittajiin, joilla on suora yhteys maatalousmarkkinoihin;

30. on huolissaan viljakaupan voimakkaasta keskittymisestä, jonka vuoksi asianomaiset yhtiöt kykenevät vaikuttamaan markkinahintoihin; katsoo tämän saattavan johtaa hintojen heilahtelun lisääntymiseen, sillä viljakauppaa käyvät yhtiöt ovat keinottelumielessä kiinnostuneita mittavasta hintojen vaihtelusta; katsoo tämän myös osoittavan, että tarvitaan interventiovarastoja tai muita turvaverkkoja, jotta voidaan varmistaa hintojen vakaus ja puolustaa siten maataloustuottajien ja kuluttajien etuja;
31. korostaa, että voimakkaita hintavaihteluja ei voida torjua tehokkaasti ilman interventiovarastoja tai strategisia varastoja; katsoo, että tämän vuoksi tulevassa YMP:ssä on vahvistettava markkinoita koskevien interventiotoimien roolia;
32. korostaa, että elintarvikkeiden toimitusketjun avoimuutta ja oikeudenmukaisuutta on lisättävä, jotta voidaan varmistaa maataloustuottajien oikeudenmukainen tulotaso, oikeudenmukaiset voitot ja hinnoittelu elintarvikeketjussa ja elintarviketurvan varmistava elinkelpoinen maataloustuotanto; kehottaa komissiota esittämään mainittua asiaa koskevia konkreettisia ja tehokkaita ehdotuksia;
33. korostaa, että hintojen vaihtelu tekee elintarvikepulasta kärsivistä alhaisen tulotason maista entistä haavoittuvampia;

Maailman elintarvikevarastot maailman elintarviketurvan kannalta

34. panee merkille, että nykyisin maailman kokonaiselintarviketarjonta on riittävää ja että monien ihmisten elintarviketurvan esteenä ovat pikemminkin huono saatavuus ja korkeat hinnat;
35. toteaa kuitenkin, että maailman elintarvikevarastot ovat paljon pienemmät kuin aikaisemmin, sillä niiden määrä putosi vuoden 2007 elintarvikekriisin aikana ennätysmäisen alas ja riittää maailmanlaajuisesti 12 viikoksi; toteaa, että maailman elintarviketuotanto on yhä haavoittuvampi ilmastonmuutokseen liittyville äärimmäisille ilmastoilmiöille, kaupungistumisesta aiheutuville globaalisti voimistuville maankäyttöpaineille ja tuholaisien ja tautien lisääntymiselle, jotka saattavat aiheuttaa äkillistä ja odottamatonta elintarvikepulaa;
36. katsoo siten, että maailmanlaajuinen elintarvikevarastojärjestelmä (häätävarastot nälän torjumista varten ja varastot raaka-ainehintojen sääntelemistä varten) olisi hyödyksi, sillä se helpottaisi maailmankauppaa hintapiikkien esiintyessä, torjuisi palaamista protektionismiin ja vähentäisi maailman elintarvikemarkkinoihin kohdistuvaa painetta; katsoo, että yhteisen elimen olisi hallinnoitava näitä varastoja Yhdistyneiden kansakuntien tai FAO:n suojeluksessa ja käytettävä täysimääräisesti hyväksi FAO:n ja YK:n elintarvikeohjelman keräämää kokemusta; kehottaa komissiota kartoittamaan asiaa pikaisesti ja raportoimaan parlamentille tehokkaimmasta tavasta tämän toteuttamiseksi; kehottaa lisäksi komissiota toimimaan johtavassa roolissa tämän kohdennetun maailmanlaajuisen elintarvikevarastojärjestelmän puolestapuhujana;
37. muistuttaa, että EU on tähän mennessä reagoinut antamalla apua ja rahaa muun muassa elintarvikerahoitusvälineen kautta; toivoo saavansa raportteja tämän välineen tehokkuudesta ja syiden ja oireiden torjunnan edistymisestä ja kehottaa komissiota arvioimaan mahdollisuutta ottaa väline käyttöön auttamaan nälän torjunnassa maailmassa;

38. korostaa, että kehitysmaiden maataloutta on kehitettävä ja korostaa, että asianmukainen osuus EU:n myöntämästä suorasta kehitysavusta on suunnattava maatalouteen; pitää valitettavana sitä, että maataloudelle osoitetun kehitysavun osuus on vähentynyt dramaattisesti 1980-luvulta lähtien, ja pitää myönteisenä sen tunnustamista, että mainittu kehityssuunta olisi käännettävä päinvastaiseksi; kehottaa komissiota asettamaan maatalouden etusijalle kehitysavussaan, mukaan lukien maanviljelijöiden markkinoille pääsyn edistäminen;
39. on järkyttynyt Yhdistyneiden kansakuntien vuoden 2010 huippukokouksen tekemistä vuosituhatien kehitystavoitteita koskevista päätelmistä, ja toteaa, että kehittyneet maat eivät vielä ole lähimainkaan toteuttaneet virallista kehitysapua koskevia sitoumuksiaan;
40. on tyytyväinen Yhdistyneiden kansakuntien vuoden 2010 huippukokouksessa tehtyyn vuosituhatien kehitystavoitteita koskevaan Maailmanpankin aloitteeseen, joka koskee Maailmanpankin tuen lisäämistä maatalousalalle tulojen, työllisyyden ja elintarviketurvan lisäämiseksi etenkin alhaisen tulotason alueilla;

Uusi YMP, joka vastaa haasteisiin

41. vahvistaa YMP:n tulevaisuudesta vuoden 2013 jälkeen hyväksymässään mietinnössä vahvistetun kannan; vahvistaa olevansa sitoutunut vahvaan maatalous- ja maaseudun kehittämisselitykseen, jolla varmistetaan elintarviketurva kaikille, pidetään kiinni Euroopan maaseudun elinvoimaisuudesta, varmistetaan maataloustuotannon jatkuminen kaikkialla EU:n alueella, tuetaan innovaatioita, kilpailukykyä ja työllisyyttä ja vastataan osaltaan ilmastonmuutoksen kaltaisiin maailmanlaajuisiin haasteisiin; korostaa myös, että YMP:ta on yksinkertaistettava entisestään ja sen virkavaltaisuutta on vähennettävä, jotta voidaan vähentää edunsaajille aiheutuvia täytäntöönpanon kustannuksia;
42. painottaa roolia, joka nuorilla viljelijöillä on oltava tulevassa YMP:ssä; korostaa, että ainoastaan seitsemän prosenttia Euroopan viljelijöistä on alle 35-vuotiaita ja että jopa 4,5 miljoonaa viljelijää siirtyy eläkkeelle seuraavien kymmenen vuoden kuluessa; toivoo, että lisätään nuoria viljelijöitä tukevia toimenpiteitä, joita ovat esimerkiksi perustamispalkkiot, lainojen korkotuet ja muut kannustimet, joita jäsenvaltiot ovat ottaneet käyttöön maaseudun kehittämistä koskevien määrärahojensa avulla; vahvistaa nuorten vaihto-ohjelmaa koskevan budjettitarkistuksensa keskeisen sisällön ja toivoo, että ohjelma toteutetaan pilottihankkeena; pyytää myös poistamaan kaikki hallinnolliset esteet nuorten ryhtymiseltä maatalousyrittäjiksi;
43. katsoo, että tutkimus ja innovointi ovat keskeisiä tekijöitä, jos halutaan vastata elintarviketurvan haasteeseen siten, että tuotantoa lisätään samalla kun luonnonvarojen käyttöä vähennetään; korostaa maataloustuotantoalan ammattikoulutuksen edistämisen, koulutuksen saatavuuden, tietämyksen siirtämisen ja parhaiden käytänteiden vaihtamisen merkitystä; toistaa, että YMP:tä ja muita politiikan aloja on koordinoitava keskenään, jotta tutkimuksen ja innovoinnin tulokset ovat paremmin saatavilla maataloudessa;
44. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita hyödyntämään täysimääräisesti tutkimuksen seitsemännen puiteohjelman tarjoamia mahdollisuuksia tutkimuksen ja teknisten innovaatioiden alalla, jotta saataisiin parannettua tuottavuutta energiatehokkuuden ja

kestävän kehityksen kriteerejä samalla noudattaen;

45. toteaa, että maataloustuotantoon käytettävissä oleva maa-ala vähenee vuosittain ilmastonmuutoksen ja kaupungistumisen seurauksena;
46. korostaa erityisesti Euroopan maatalouden monimuotoisuuden merkitystä ja sitä, että olisi varmistettava erilaisten maatalousmallien rinnakkainelo, varsinkin pienviljelyyn perustuvien mallien, jotka luovat työpaikkoja Euroopan maaseudulle, sekä erityisesti lyhyestä elintarvikeketjusta peräisin olevien pientiloilla ja käsityönä tehtyjen elintarviketuotteiden ja ravitsemuksen moninaisuus ja laatu kaikkialla Euroopassa, jotta voidaan tehostaa maaseutualueiden kehitystä ja säilyttää alueiden elintarvike- ja viinintuotannon perintö;
47. panee merkille, että paikalliset perinteiset maatalouden käytännöt kuten perheviljely, pienviljely ja luomuviljely voivat merkittäväällä tavalla myötävaikuttaa elintarviketurvaan, koska ne ovat usein tehokkaita tapoja hyödyntää maata menetelmillä, jotka on erityisesti kehitetty tietyillä alueilla pitkän ajan kuluessa, ja auttaa muodostamaan tuotteen ja sen alkuperän välille kiinteä yhteys, joka kertoo tuotteen laadusta ja aitoudesta; tähdentää, että näiden maataloustuotantotyyppien on voitava säilyä rinnatusten kestävien ja nykyaikaisten maatilojen kanssa, joilla suuri tuottavuus yhdistyy kestäväan maankäyttöön;
48. korostaa myös, että viljelymaan liiallinen pirstoutuminen eräissä jäsenvaltioissa on esteenä maatalouden tuottavuudelle ja että olisi toteutettava toimenpiteitä pienten maatilojen yhdistämiseksi;
49. korostaa, että EU:n maataloustuotannon monimuotoisuus on säilytettävä ja arvostaa paikallisia markkinoita, joilta saa tuoreita ja paikallisesti tuotettuja maataloustuotteita, koska nämä markkinat ovat ekologisia ja tukevat vakiintuneita maatalousyhteisöjä; korostaa maatalouden merkitystä epäsuotuisilla alueilla; kehottaa komissiota tarkastelemaan monimuotoisia eurooppalaisia maatalousmalleja tulevassa YMP-esityksessään, mukaan luettuna mahdollisuutta luoda erityisiä taloudellisia kannustimia ja tunnistusjärjestelmiä;
50. korostaa, että YMP:n on oltava oikeudenmukainen niin, että varmistetaan tuottajille annettavan tuen tasapainoinen jakautuminen sekä jäsenvaltioissa että niiden kesken, parempi alueellinen yhtenäisyys, vientitukien asteittainen käytöstä poistaminen samanaikaisesti sen kanssa, että EU:n kauppakumppanit poistavat kaikki vientitukien muodot, ja että otetaan käyttöön kaikkia sellaisia vientitoimia koskevia määräyksiä, joilla on vastaava vaikutus;
51. tunnustaa, että YMP:n uudistukset ovat merkittävästi vähentäneet EU:n maataloustuotannon vaikutusta kehitysmaihin, koska vientituet on poistettu lähes kokonaan; kehottaa EU:ta tunnustamaan maatalouden tukemisen merkityksen kehitysmaissa erityisesti varmistamalla maatalouden asettamisen etusijalle kehitysmaissa ja EU:n kehitysavun määrärahoissa;

52. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.